

Osvrt na predavanje

Student; Katarina Hubzin

Digitalni video je serija digitalnih slika koje se izmjenjuju u nekom vremenskom periodu. Podaci digitalnog videa se zapisuju na memorijske kartice, diskove, CD/DVD medije te se određenim procesima kodiraju i dekodiraju prilikom prikazivanja.

Standardi za analogni televizijski prijenos su PAL (Phase Alternating Line) i SECAM (Sequential colour with memory), te NTSC (National Television System Committee). PAL i SECAM imaju strujnu mrežu od 50 Hz koja je u izravnoj mreži sa 25 sličica u sekundi (tj. Frame per second- fps), te sadrži 625 horizontalnih linija. Dok NTSC ima 60Hz, 30 sličica po sekundi i 525 linija. Digitalne inačice ovih standarda su važne u rezoluciji a dimenzije im iznose: 720h x 576v za PAL DV, a 720h x 480v za NTSC DV. Ove dimenzije nazivamo Standard Definition TV ili SDTV, a također postoje i HDTV ili High Definition TV (1280 X 720, 1920 X 1080 (Full HD)).

Za digitalni video bitan nam je i omjer stranica slika (Aspect ratio) to jest omjer širine i visine video slike. Na primjer 35 mm film omjera 4:3 (widescreen), 16:9.

Video se zapravo sastoji od fotografija koje se izmjenjuju, te zato razlikujemo broj sličica u sekundi (Frame rate); 10-12 fps – kontinuirani pokret, 24 fps- filmski stanard, 25 fps- PAL stanard, 29.97 (30) fps- NTSC stanard, veći fps od toga se koristi samo za posebne namjene.

Način prikazivanja slika (framova)

Način prikazivanja slika može biti raznolik, razlikujemo isprepleten (Interlaced) Od 480i, zatim progresivan (progressive) – 720p, te HD od 720p, 1080i, 1080p.